

РЕШЕНИЕ

№ 6707

гр. София, 15.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 03.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **9972** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени искиове с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, вр. чл.203 – 207 АПК.

Производството е образувано по искова молба на Б. П. А. от [населено място] 1618,[жк], [жилищен адрес] срещу Столична община с искане за присъждане на две обезщетения за имуществени вреди, както следва: 1.В размер на 1062.33 лв., представляващи незаконосъобразно удържани лихви за периода от 03.04.2008 г. до 11.07.2019 г. и 2.В размер на 1289.70 лв., пропуснати ползи, измерими със законната лихва върху сумата 1062.33 лв. за периода от 03.04.2008 г. до 11.07.2019 г. Ищецът претендира присъждане на обезщетение в размер на 25 000 лв. за неимуществени вреди, причинени от умишлен, систематичен тормоз и заплахи в периода от 03.04.2008 г. до 11.07.2019 г. от служители на Столична община – район „Н.-В.“, отдел „Местни данъци и такси“.

Ищецът твърди, че на 03.04.2008 г. продал личния си лек автомобил марка „Х.“, модел „Г.“, рег. [рег.номер на МПС]. В периода от 03.04.2008 г. до 11.07.2019 г. служители на Столична община – район „Н.-В.“, отдел „Местни данъци и такси“ (МДТ), отказвали да отпишат автомобила, който продължавал да се води на негово име и за него незаконосъобразно бил претендиран данък МПС. За целия исков период ищецът бил заплашван, че ако не заплати данъка за автомобила „Х.“, ще бъде предаден на частин съдебен изпълнител. В резултат на този умишлен тормоз се влошило здравословното му състояние и получил мозъчен инсулт през м.декември 2016 г.

Поддържа, че за исковия период от 03.04.2008 г. до 11.07.2019 г. периодично

посещавал Отдел „МДТ“ – район „Н.-В.“ на СО с цел да заплати годишен данък за друг личен автомобил марка „Т.“, рег. [рег.номер на МПС] , но систематично му било отказвано под предлог, че трябва да си плати данъка за двата автомобила, които се водят на негово име. Бил принуден да заплати лихви на два етапа: на 20.12.2013 г. в размер на 740.24 лв. и на 11.07.2019 г. в размер на 322.09 лв., общо в размер на 1062.33 лв. При проведено лично разследване ищецът установил, че нито един от нотариусите не предоставя на продавача копие от договора за продажба на МПС, при което продавачът фактически не може да докаже, че е продал автомобила си. Същевременно служителите на общината не желаели по номер и рама на двигателя на автомобила да установят на кои лице се води продаденото МПС. Не функционирало и електронно правителство, чрез което по електронен път да се установят продажбите.

На 11.07.2019 г. посетил отдел „Пътна полиция“ на СДВР, където получил удостоверение, че лек автомобил марка „Х.“, модел „Г.“, рег. [рег.номер на МПС] , е бил негова собственост в периода от 04.07.2005 г. до 03.04.2008 г. На същата дата представил документа на служители на Отдел „МДТ“ – район „Н.-В.“ на СО, които го задължили да попълни декларация за отписване на МПС.

Тъй като за периода от 03.04.2008 г. до 20.12.2013 г. категорично отказвал да заплати данък за продадения лек автомобил, на 20.12.2013 г. бил принуден да заплати лихви за забава върху задължението за данък МПС за лек автомобил марка „Т.“, рег. [рег.номер на МПС] , в размер на 740.24лв. По същата причина на 11.07.2019 г. бил принуден да заплати допълнителни 322.09 лв. за лихви за забава.

Ищецът счита, че Столична община умишлено не е свързала електронната информационна система на отдел „МДТ“ с електронната база данни на МВР-СДВР, в която са отразени данните за всички продадени автомобили.

Ищецът претендира съда да постанови решение, с което да уважи исковите претенции.

Ответникът Столична община (СО) оспорва исковите с писмен отговор от 22.03.2021 г. и в открито съдебно заседание чрез юрк. С.. Поддържа, че не са налице елементите от фактическия състав на отговорността на държавата за вреди по чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Твърди, че според действащо към датата на продажбата 03.04.2008 г. законодателство ищецът е бил длъжен да подаде декларация за отписване на МПС, тъй като служителите на общинската администрация не получават служебно информация. Твърди, че не е налице отказ на служители на СО да съберат задълженията за лек автомобил марка „Т.“, рег. [рег.номер на МПС] , които задълженото лице е погасило със закъснение. Претендира за отхвърляне на исковите и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковите.

Административен съд София град, съобразно наведените от страните факти и обстоятелства и приложените от страните доказателства, намира следното от фактическа страна:

По повод служебно изискана от съда с определение от 13.08.2021 г. информация от Столична община е представено писмо изх.№ СОА21-ДИ11-5996/21.08.2021 г. на Дирекция „Приходи и администрация на местни данъци и такси“ Н./В., според което за периода от 03.04.2008 г. до 11.07.2019 г. в информационната система на СО – Дирекция „Общински приходи“ (ОП) на името на ищеца Б. П. А., ЕГН [ЕГН], има декларирани 2 броя МПС, за които са платени данъци, както следва:

1. Лек автомобил марка „Т.“, рег. [рег.номер на МПС] , е регистрирана собственост от 07.11.2005 г., а данък МПС е заплатен с приходни квитанции от 20.12.2013 г. и от 11.07.2019 г.

2. За лек автомобил марка „Х.“, модел „Г.“, рег. [рег.номер на МПС] , за периода от 03.04.2008 г. до 11.07.2019 г. е начислен данък МПС в размер на 579.90 лв., който не е заплатен, тъй като партидата на лекия автомобил е закрыта и задълженията по нея са отписани като недължими въз основа на декларация за отписване на МПС вх.№ [ЕГН] от 11.07.2019 г. и приложено удостоверение рег. № 194134008402 от 11.07.2019 г. на ОПП-СДВР.

Според удостоверение рег. № 194134008402 от 11.07.2019 г. на ОПП-СДВР лек автомобил марка „Х.“, модел „Г.“, рег. [рег.номер на МПС] , е бил собственост на Б. П. А., ЕГН [ЕГН], в периода от 04.07.2005 г. до 03.04.2008

Размерът на заплатените от ищеца задължения за данък МПС за притежавания от него лек автомобил марка „Т.“, рег. [рег.номер на МПС] , не е спорен и се установява от доказателства, представени и от двете страни.

Предвид така установените факти, съдът формира следните правни изводи: Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне отговорност за дейност на приходната администрация, предвидена в чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, следва да са налице трите елемента от правопораждащия я фактически състав: 1.незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице; 2. имуществени или неимуществени вреди и 3. пряка причинна връзка между тях. Правото на обезщетение възниква за вредите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането – чл.4 от ЗОДОВ. Преки са вредите, които се намират в причинна връзка с противоправното поведение, а непосредствени – следващите по време и място неправомерния резултат.

С аргумент от чл.154, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а на съда - да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав на предявения иск обуславя неговата неоснователност.

Разпоредбата на чл.144, ал.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП) урежда писмена форма с нотариална заверка на подписите за прехвърляне на собствеността на регистрирани/употребявани автомобили. По твърдения на ищеца, при отчуждаване на лек автомобил марка „Х.“, модел „Г.“, рег. [рег.номер на МПС] , на 03.04.2008 г. тази форма е спазена. Несъстоятелно е твърдението на ищеца, че нотариусът не му е предоставил екземпляр на договора за покупко-продажба. Този договор е двустранен, поради което и двете страни следва да притежават екземпляр, вкл. за доказателствени цели. Неснабдяването с екземпляр от договора за покупко-продажба на МПС на датата на изповядване на сделката не може да се вмени във вина на длъжностното лице – нотариус, удостоверяващ с нотариална заверка подписите на страните по сделката. В случай, че не се е снабдил с екземпляр от договора за покупко-продажба, както твърди ищецът, то се касае за небрежност от негова страна към личните му дела. Дори това да се дължи на пропуск в деня на продажбата 03.04.2008 г., не е имало никаква пречка това да се случи в последващ период. Даже да се възприеме доводът

на ищеца, че не е могъл да намери нотариуса, изповядал сделката на 03.04.2008 г., то за него не е съществувала пречка да се снабди с данните за сделката от Отдел „Пътна полиция“ на СДВР, както и сторил това на 11.07.2019 г. Продължителното бездействие на ищеца от продажбата на 03.04.2008 г. до снабдяването с удостоверение за тези обстоятелства на 11.07.2019 г. не може да се вмени във вина на служителите на общинската администрация.

Съгласно чл.4, ал.1 и ал.2 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) установяването, обезпечаването, събирането и принудителното изпълнение на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). По силата на чл.54, ал.1 ЗМДТ (редакция към 03.04.2008 г.), а след 01.01.2015 г. съгласно чл.54, ал.4 ЗМДТ, собствениците на превозни средства декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. Вярно е, че задължението е на насрещната страна по сделката, т.е. на купувача, но лицето, което отчуждава собствеността е заинтересовано автомобилът да бъде отписан от регистрите, тъй като данъчнозадължено лице за вещта е неговият собственик (чл.53 ЗМДТ). Правилно е становището на ответника, че служителите на общинската администрация не събират служебно информация. Както Законът за местните данъци и такси, така и Наредбата на Столичен общински съвет за определяне на размера на местните данъци (НСОСОРМД), свързват заплащането на местните данъци и такси с подаване на декларация от ДЗЛ. Дори при действието на редакцията на чл.54, ал.1 ЗМДТ (Нова - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 01.01.2015 г.), според която размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерство на вътрешните работи, ответникът не може да бъде държан отговорен за неизпълнение на това задължение, тъй като отчуждаването на спорната вещ е сторено преди влизането ѝ в сила. Писмените доказателства по делото свидетелстват, че в един продължителен период от време след 03.04.2008 г. ищецът е бездействал като не е уведомил общинската администрация за благоприятния за него факт, че не е данъчно задължено лице за процесния лек автомобил марка „Х.“, модел „Г.“, рег. [рег.номер на МПС] , на 03.04.2008 г.

Видно от представените по делото приходни квитанции, издадени от СО – район „Н.-В.“, Б. П. А. е заплатил данък МПС за лек автомобил марка „Г.“, рег. [рег.номер на МПС] , на 20.12.2013 г. и на 11.07.2019 г. Дори и преди тези дати да е получавал устни откази за заплащане на данъка на единствения притежаван от него автомобил, както се твърди в исковата молба, няма логично обяснение за бездействието по удостоверяване на отчуждаването чрез документ от ОПП-СДВР, което ищецът е сторил едва на 11.07.2019 г. Очевидно е, че едва след удостоверяване на този факт с официален документ, задълженията за лек автомобил марка „Х.“, модел „Г.“, рег. [рег.номер на МПС] , са отписани от общинската администрация. Респ. вече не са били пречка по чл.169 ДОПК за погасяване на задълженията за другия автомобил. Житейски обяснимо е огорчението на лицето от заплащането на лихви за забава, но бездействието за погасяване на тези задължения, се корени в неговото поведение, а не в незаконосъобразни действия или бездействия на служители на СО – район „Н.-В.“, отдел „МДТ“.

Поради липса на един от елементите на фактическия състав на отговорността на държавата и общините по чл.1, ал.1 ЗОДОВ, а именно незаконосъобразен акт,

действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице, исковите претенции следва да бъдат отхвърлени изцяло. Не се установи по делото твърдените от ищеца имуществени и неимуществени вреди да са причинени от незаконосъобразна административна дейност на служителите на общинската администрация.

По изложените съображения исковите претенции следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Независимо от изхода на спора, ответникът няма право на разноски на основание пар.6 от ПЗР на ЗИД на ЗОДОВ (Д.в. бр.94/2019 г.) с оглед предявяване на исковата молба преди влизането му в сила.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ обективно съединените искове, предявени от Б. П. А. от [населено място] 1618,[жк], [жилищен адрес] срещу Столична община, за присъждане на основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ на две обезщетения за имуществени вреди, в размер на 1062.33 лв. и в размер на 1289.70 лв., както и за неимуществени вреди в размер на 25 000 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: